

Till

Sekreterare I. Hägglöf.

1942?

I anslutning till tidigare samtal i frågan har jag äran översända den P.M., som Major Maenss erhöll vid mitt sammanträffande med honom den 20. dennes.

Nämnda P.M. genomgicks i detalj med Major Maenss, varvid framhölls, att den utgjorde de slutsatser, vartill jag kommit efter vissa sammanträden inom järnvägsstyrelsen. Jag betonade särskilt att järnvägsstyrelsen städse sökt att hjälpa fram de tyska transitotransportererna, även om det gällt transporter eller transportvägar, som icke varit förutsedda i den ursprungliga överenskommelsen. Så hade exempelvis transportererna över Charlottenberg effektuerats för att i en svår situation avlasta linjen Oslo - Trondheim. Uthyrningen av vissa ånglok till Norge vore en åtgärd i samma riktning. Då emellertid enligt vad som nu kunde förutses transportsituationen hos oss skulle komma att avsevärt försämrats, finge det anses fullt naturligt, att de svenska järnvägarna främdeles icke åtog sig några transporter avsedda att avlasta norska järnvägar. De restriktioner, som nu planerades, skulle för övrigt icke snbart komma att drabba transitotransportererna utan jämväl de svenska transportererna, civila såväl som militära.

Slutligen framhöll jag, att detta vore den syn på problemet, som järnvägsstyrelsen hade - vare sig utrikesdepartementet eller regering hade orienterats. Kunde emellertid dessa restriktioner genomföras utan vidare, hade man skäl att förmoda att transitotrafiken skulle slippa lindrigare undan än om frågan skulle behöva tagas upp den officiella vägen.

Henrik Wrede.